

Žena za tvými zády

Hana Zagorová

A vodka za vodkou mě studí...
Má hřát nebo hřeje, co vím?
Mám splín, venku leje, vzpomínáš si?
A orchestr z dále jak příboj
sem valí mým oknem snů proudy.
Vzpomínáš, jak jsi se mnou...
už zachyt můj zrak,
tvoje ústa, jak šeptají tiše,
mám zůstat, mám zůstat nebo ne?
Vzpomínáš, jak jsi se mnou tancoval?

Ruka klouže v mé dlani,
pot po zádech stéká.
Já nedýchám ani,
jsi řeka, co nese mě dál,
když jsi se stal
můj život a smrt.

Je mi k smíchu ta žena za tvými zády,

co neví si rady a to prý jsem já!
Je mi k smíchu ta žena beze jména,
žena ve stínu tvých zad.
Zbyly dopisy z lásky.
Ty máš slávu, já vrásky
a pak heslo: Můj domov, můj hrad.
Nějak hořce mi chutná ta bilance smutná,
chce se mi brečet i smát.
Život s úspěšným mužem,
který, čert, mi byl dlužen,
účty a nájem,
nemám zájem už prát cizí šminky
z tvých košil, který domů jsi nosil
poprvé, podruhé, a co já?

Každý flám má své ráno.
stačí říct, nevidáno.
Najdu někoho, s bohem,

třeba za prvním rohem.
Moje akcie klesá,
chybí v rukávu esa...
ani nevíš v tom trysku,
že mám na duši třísku...

Je mi k smíchu ta žena za tvými zády,
co neví si rady a to prý jsem já!
Je mi k smíchu ta žena beze jména,
žena ve stínu tvých zad.
Zbyly dopisy z lásky.
Ty máš slávu, já vrásky
a pak heslo: Můj domov, můj hrad.
Nějak hořce mi chutná ta bilance smutná,
chce se mi brečet i smát.
Život s úspěšným mužem,
který, čert, mi byl dlužen,
účty a nájem.

Nemám zájem už prát cizí šminky

z tvých košil, které domů jsi nosil
poprvé, podruhé, a co já?